

Uitspraaknr. G558

Datum:

5 juli 1995

Soort geschil:

Adviesgeschil

Partijen:

De medezeggenschapsraad van de openbare basisschool Prins Bernhard te Bergentheim, nader aan te duiden als medezeggenschapsraad (MR)

-tegen-

het college van burgemeester en wethouders van Hardenberg, nader aan te duiden als bevoegd gezag

De Commissie overweegt met betrekking tot de feiten:

Het geschil

Nadat de in 1991 ingestelde werkgroep schaalvergroting op 19 december 1995 zijn eindadvies uit heeft gebracht, heeft het bevoegd gezag het overeenkomstige voorstel tot uitvoering van de Wet toerusting en bereikbaarheid op 20 januari 1995 ter advisering aan de GMR en betrokken MR'en voorgelegd. Deze adviesaanvraag behelsde het voorstel tot fusie per 1 augustus 1995 van de o.b.s. De Regenboog te Slagharen en de o.b.s. De Baanbreker te Lutten, onder gelijktijdige opheffing van De Baanbreker. Daarnaast behelsde de adviesaanvraag het voorstel tot fusie per 1 augustus 1995 van de o.b.s.'t Spectrum te Hardenberg en de o.b.s. Hoogenweg te Hoogenweg, onder gelijktijdige opheffing van de Hoogenwegschool. Het bevoegd gezag stelde in de adviesaanvraag voor dat de Prins Bernhardschool te Bergentheim met gebruikmaking van de gemiddelde schoolgroottesystematiek ook na 1 augustus 1996 als zelfstandige school in stand zou blijven. Aan de MR van de Prins Bernhardschool heeft het bevoegd gezag geen advies gevraagd, nu het voorstel voor die school geen consequenties inhield.

Nadat de betrokken MR'en en de GMR de gevraagde adviezen aan het bevoegd gezag hebben uitgebracht en het voorstel en de uitgebrachte adviezen in de raadscommissie aan de orde zijn gekomen, heeft het bevoegd gezag het voorgenomen besluit ter besluitvorming aan de raad van de gemeente Hardenberg voorgelegd. In de vergadering van de gemeenteraad van 26 april 1995 is een amendement aangenomen, volgens welk amendement het voorstel in die zin werd gewijzigd, dat de Prins Bernhardschool per 1 augustus 1995 wordt opgeheven, dat de fusie tussen de Hoogewegschool en 't Spectrum geen doorgang zal vinden alsmede dat de Hoogenwegschool ook na 1 augustus 1996 onder gebruikmaking van de gemiddelde schoolgroottesystematiek zal blijven voortbestaan. Het bevoegd gezag heeft op 4 mei 1995 het gewijzigde voorstel aan de betrokken MR'en en de GMR ter advisering voorgelegd. De MR van de Prins Bernhardschool heeft bij brief van 24 mei 1995 aan het bevoegd gezag laten weten dat het voorstel onderbouwing noch informatie over de gevolgen bevatte, zodat de MR vooralsnog niet tot advisering over kon gaan. Bij brief van 9 juni 1995 heeft de MR aan het bevoegd gezag laten weten niet in te kunnen stemmen met het voorstel. Op 9 juni 1995 heeft het bevoegd gezag aan de MR laten weten dat de uitgebrachte adviezen geen aanleiding gaven om de gemeenteraad te adviseren het voorgenomen besluit niet om te zetten in een definitief besluit. Op 14 juni 1995 heeft besluitvorming van de gemeenteraad overeenkomstig het gewijzigde voorstel van het bevoegd gezag plaatsgevonden.

De MR heeft vervolgens overeenkomstig artikel 19, eerste lid, aanhef en onder a, WMO 1992 een adviesgeschil aanhangig gemaakt bij de Landelijke geschillencommissie voor het openbaar onderwijs, hetgeen is gebeurd bij brief van 19 juni 1995.

De MR heeft de commissie onder verwijzing naar artikel 27 van het reglement van de commissie verzocht het geschil versneld te behandelen, omdat het bevoegd gezag wil komen tot opheffing van de school per 1 augustus 1995, terwijl na de week van 3 juli 1995 de meeste betrokkenen met vakantie zijn.

De voorzitter van de commissie heeft het verzoek tot een versnelde behandeling ingewilligd.

Op 29 juni 1995 is een verweerschrift van het bevoegd gezag ontvangen. De commissie heeft een openbare zitting gehouden op 5 juli 1995 te Amersfoort. Onder handhaving van hun standpunten hebben partijen een nadere toelichting gegeven. Tevens heeft de MR van de Hoogenwegschool ter zitting het woord gevoerd.

De commissie heeft na de hoorzitting terstond uitspraak gedaan.

De *medezeggenschapsraad* is op grond van onderstaande overwegingen van mening dat de belangen van de school en de MR ernstig worden geschaad door het niet volgen van het advies van de MR over het voornemen tot

beëindiging van de werkzaamheden van de school (artikel 7, aanhef en onder d, WMO 1992)

De MR is van mening dat het bevoegd gezag in een zo laat stadium advies heeft gevraagd, dat het advies geen wezenlijke invloed meer kon uitoefenen op de besluitvorming, en het bevoegd gezag aldus in strijd heeft gehandeld met artikel 12 sub a WMO 1992. De MR wijst er in dit verband op dat weliswaar in het amendement wordt gesproken van een voorgenomen besluit, maar dat uit de achteraf beschikbaar gekomen notulen van de gemeenteraadsvergadering van 26 april 1995 geconstateerd kan worden dat de verschillende raadsfracties al een definitieve keuze voor opheffing van de Prins Bernhardschool hadden gemaakt.

De MR is voorts van mening dat het bevoegd gezag onzorgvuldig heeft gehandeld door bij brief van 4 mei 1995 advies te vragen zonder daarbij enig inzicht te verschaffen in de gevolgen van het voorgenomen besluit. De MR wijst op het feit dat hij het bevoegd gezag bij brief van 24 mei 1995 heeft laten weten op deze wijze geen advies te kunnen uitbrengen nu het bevoegd gezag geen inzage verschaft in de gevolgen van het voorgenomen besluit. De MR heeft het bevoegd gezag in deze brief verzocht om meer informatie te verstrekken. Zekerheidshalve heeft de MR bij brief van 9 juni 1995 aan het bevoegd gezag laten weten, gezien de onmogelijkheid een advies uit te brengen, negatief te adviseren.

De MR acht het onzorgvuldig dat het bevoegd gezag in zijn brief van 9 juni 1995 aan de MR heeft medegedeeld de gemeenteraad te zullen adviseren het voorgenomen besluit om te zetten in een definitief besluit, terwijl op geen enkele wijze is ingegaan op de door hem bij brief van 4 juni 1995 gemaakte bezwaren en het bevoegd gezag, ondanks de door de MR bij brief van 9 juni 1995 gemaakte bezwaren, het voornemen om de gemeenteraad te adviseren het voorgenomen besluit om te zetten in een definitief besluit doorzette.

De MR stelt zich op het standpunt dat het bevoegd gezag onzorgvuldig heeft gehandeld door bij de adviesaanvraag van 4 mei 1995 te volstaan met het toezenden van het raadsvoorstel en het amendement, zonder inzicht te geven in de motivering van het voorgenomen besluit. Naar de mening van de MR heeft een deugdelijke motivering aan het voorgenomen besluit geheel ontbroken. De MR wijst er op dat tijdens de gemeenteraadsvergadering van 14 juni 1995 ter plekke besloten is dat het geheel aan notulen van de raadsvergadering van 26 april 1995 als motivering moest worden beschouwd en deel uitmaakte van het te nemen besluit.

De MR is van mening dat hij het gerechtvaardigde vertrouwen mocht hebben dat de school voor sluiting behoed zou worden. Hierop wezen de conclusies van de in 1991 ingestelde werkgroep alsmede het beleid van het bevoegd gezag dat er immer op gericht is geweest om de Prins Bernhardschool vanuit de spreidingsgedachte voor het openbaar onderwijs te behouden. Het bevoegd gezag heeft niet aangegeven waarom thans een zodanige verandering in de omstandigheden is opgetreden dat deze grond voor instandhouding niet meer geldt. De MR is van mening dat het tegendeel het geval is nu zowel uit het eindrapport van de werkgroep als uit het raadsvoorstel van 18 april 1995 blijkt dat instandhouding van de Prins Bernhardschool in het belang is van een doelmatige spreiding van het openbaar onderwijs.

Argumenten die eerst vóór instandhouding van de Prins Bernhardschool gehanteerd zijn, zijn vervolgens door het bevoegd gezag tegen de school gebruikt.

De MR is van mening dat er zwaarwegende argumenten zijn vóór instandhouding van de Prins Bernhardschool. Een belangrijk argument is dat bij opheffing van de school het gehele zuidelijk deel van de gemeente verstoken is van openbaar onderwijs. De MR wijst er op dat de school twee jaar geleden reeds bij een fusie betrokken is geweest, en uit een diep dal opklimt. De prognoses geven

aan dat te verwachten is dat binnen enkele jaren het leerlingenaantal rond de voor de gemeente geldende opheffingsnorm gehaald zal worden. Bovendien wijst de MR er op dat Bergentheim de grootste subkern van de gemeente Hardenberg is, waar nieuwbouw gepleegd wordt en asielzoekers worden gehuisvest, waardoor het aantal leerlingen van de school gunstig kan worden beïnvloed.

Het *bevoegd gezag* heeft op grond van onderstaande overwegingen besloten het advies van de MR niet te volgen over zijn voorstel tot

beëindiging van de werkzaamheden van de school (artikel 7, aanhef en onder d, WMO 1992)

Het bevoegd gezag beaamt dat de belangen van de Prins Bernhardschool alsmede de belangen van de MR door het bestreden raadsbesluit ernstig zijn geschaad.

Het bevoegd gezag geeft aan dat het zich vanaf 1990 op grond van de toen geldende wetgeving en de daarop gebaseerde uitvoeringsvoorschriften heeft ingespannen om de Prins Bernhardschool in stand te houden om te voorzien in voldoende gelegenheid tot het volgen van openbaar basisonderwijs. Het bevoegd gezag wijst er op dat het de instandhouding van de Prins Bernhardschool met het oog op een doelmatige spreiding van het openbaar basisonderwijs van belang acht. Het bevoegd gezag geeft aan dat, onder de vigeur van de Wet toerusting en bereikbaarheid, instandhouding met toepassing van de gemiddelde schoolgroottesystematiek, waarvoor in de gemeente gekozen is, slechts mogelijk is voor óf de Prins Bernhardschool óf de Hoogenwegschoon en dat na lang wikken en wegen de gemeenteraad uiteindelijk voor instandhouding van laatstgenoemde school heeft gekozen.

Het bevoegd gezag geeft aan dat met name het aspect van spreiding van het openbaar basisonderwijs voor hem doorslaggevend is geweest om in eerste instantie voor instandhouding van de Prins Bernhardschool te kiezen. Opheffing van de school zal met zich mee brengen dat het zuiden van de gemeente verstoken zal zijn van voldoende gelegenheid tot het volgen van openbaar basisonderwijs. Het bevoegd gezag acht hierbij van belang dat prognoses aangeven dat de school op middellange termijn zal uitgroeien tot een school die qua leerlingenaantal in de buurt komt van de voor de gemeente geldende instandhoudingsnorm van 63 leerlingen.

Het bevoegd gezag is er steeds van uit gegaan dat er tevens zwaarwegende redenen aanwezig zijn voor instandhouding van de Hoogenwegschoon, maar heeft in eerste instantie de weegschaal laten doorslaan ten gunste van de Prins Bernhardschool.

In het kader van overleg op grond van het medezeggenschapsreglement heeft het bevoegd gezag naar aanleiding van het niet volgen van het advies van de MR van de Hoogenwegschoon in de eerste helft van april 1995 een onderhoud met de MR van de Hoogenwegschoon gehad. De door de MR te berde gebrachte argumentatie is door het bevoegd gezag als zo zwaarwegend beoordeeld, dat binnen het college een meerderheid vóór instandhouding van de Hoogenweg ontstond.

Desondanks heeft het college het voorgenomen voorstel, waarin opheffing van de Hoogenweg en instandhouding van de Prins Bernard werd voorgesteld, als raadsvoorstel gepresenteerd.

Het bevoegd gezag beargumenteert de ommezwaai bij de gemeenteraad dat het in onvoldoende mate rekening heeft gehouden met het feit dat Hoogenweg weliswaar een aanleunende kern is, maar dat de school een groot achterland bedient. Bovendien zijn in het verleden reeds twee openbare scholen in het achterland opgeheven. Daarnaast vervult de Hoogenwegschoon een sociaal-culturele functie binnen de leefgemeenschap.

Twijfel aan het welslagen van de fusie tussen 't Spectrum en de Hoogenwegschoon heeft tevens een rol gespeeld. Afgaande op de zeer stellige uitlatingen van de MR van de Hoogenwegschoon, alsmede van ouders van deze school kon het gevaar van weglekken van leerlingen als zeer reëel worden beschouwd.

Het bevoegd gezag wijst er op dat er geen sprake is geweest van een volledige ommezwaai binnen het college en verwijst naar het voorstel van 18 april 1995, waarin ook reeds is aangegeven dat een deel van het college tenderde naar het in stand houden van de Hoogenwegschoon.

Het bevoegd gezag erkent dat aan de MR geen nadere gegevens met betrekking tot de gevolgen van het voorgenomen besluit zijn toegezonden. Desondanks is het bevoegd gezag van mening dat de gevolgen voor het personeel en de gevolgen voor ouders en leerlingen bij de MR genoegzaam bekend waren. Kort na de raadsvergadering, op 28 april 1995, hebben medewerkers van de afdeling onderwijs van de gemeente contact opgenomen met het personeel van de Prins Bernhardschool. Er is toen uitvoerig gesproken over de mogelijkheden van herplaatsing van het personeel en er is een

baangarantie gegeven. Het bevoegd gezag hecht er aan te geven dat inmiddels aan alle personeelsleden van de Prins Bernhardschool vervangend werk is aangeboden. Ten aanzien van de gevolgen van opheffing van de school voor ouders of leerlingen wijst het bevoegd gezag er op dat in de werkgroep schaalvergroting de mogelijkheid van fusie van de Prins Bernhardschool met een andere school uitvoerig is onderzocht. Bij sluiting van de Prins Bernhardschool, als gevolg van de besproken fusiemogelijkheid, is de mate van weglek van leerlingen nadrukkelijk aan de orde geweest. De gevolgen van opheffing van de school voor ouders of leerlingen acht het bevoegd gezag als voldoende bekend.

Het bevoegd gezag is tevens van oordeel dat het voldoende inzicht omtrent de motivering van het gewijzigde voorstel aan de MR heeft verstrekt. In de eerste plaats wordt in het raadsvoorstel van 18 april gesproken over het feit dat het uiteindelijk door het college ingenomen standpunt na veel "wikken en wegen" tot stand is gekomen. In dit raadsvoorstel wordt op de argumentatie een uitgebreide toelichting gegeven. Daarbij komt nog dat het benodigde inzicht is verschaft tijdens een op 18 april 1995 tussen het college en de MR van de Prins Bernhardschool gehouden gesprek en voorts tijdens de behandeling van het voorstel in de raadscommissie voor Financiën, Onderwijs en Automatisering van 18 april 1995 alsmede in de raadsvergaderingen van 26 april 1995 en 14 juni 1995. Tijdens beide vergaderingen heeft de MR in ruime mate gebruik gemaakt van het recht tot inspreken. Bovendien heeft op 13 juni 1995 nog een gesprek tussen de MR en het college plaatsgevonden.

Overwegende ten aanzien van het recht:

Beëindiging van de werkzaamheden van de school (artikel 7, aanhef en onder d, WMO 1992)

Ingevolge artikel 22, lid 3, WMO 1992 beoordeelt de commissie of het bevoegd gezag bij het niet volgen van het advies van de MR

- a) gehandeld heeft in strijd met het bepaalde bij of krachtens de WMO 1992 of met het medezeggenschapsreglement;
- b) onvoldoende gemotiveerd heeft waarom is afgeweken van het advies van de raad; of
- c) onzorgvuldig gehandeld heeft ten opzichte van de raad.

De commissie constateert dat het bevoegd gezag na weging van de door de GMR en MR'en uitgebrachte adviezen besloten heeft het voorgenomen besluit - waaronder begrepen de instandhouding van de Prins Bernhardschool - te handhaven. Overeenkomstig het bepaalde in artikel 12, aanhef en onder d, WMO 1992 heeft het bevoegd gezag vervolgens de MR'en wiens advies het niet wilde volgen in de gelegenheid gesteld nader overleg met hem te voeren. Dit overleg heeft geleid tot een verschuiving van de standpunten binnen het bevoegd gezag en wel in die zin dat de meerderheid van het bevoegd gezag feitelijk niet meer achter het voorgenomen besluit stond. Weliswaar is het raadsvoorstel enigszins aangepast, maar de strekking van het voorstel bleef hetzelfde. De gemeenteraad heeft vervolgens op 26 april 1995 besloten het voorgenomen besluit niet in een definitief besluit om te zetten en - na indiening van een amendement - het voornemen uitgesproken de Prins Bernhardschool met ingang van 1 augustus 1995 op te heffen. De commissie is van oordeel dat dit besluitvormingsproces zich niet met de WMO 1992 verdraagt. De commissie overweegt daarbij dat het bevoegd gezag, nadat het overleg met de MR van de Hoogenwegschool hem aanleiding gaf tot een herziening van het standpunt, een nieuw - gemotiveerd - voorstel had moeten formuleren en dat om advies aan de betrokken MR'en had moeten voorleggen, alvorens de gemeenteraad te laten beslissen.

Daarbij tekent de commissie aan dat het in Hardenberg vóór de aanvang van de bewuste raadsvergadering alom bekend was dat de meerderheid van het bevoegd gezag in feite niet meer achter het door het bevoegd gezag gedane raadsvoorstel stond en dat derhalve het bevoegd gezag in zoverre zich niet kan verschuilen achter het feit dat het de gemeenteraad is die in deze de uiteindelijke beslissingsbevoegdheid heeft. Het handelen van het bevoegd gezag zelf verdraagt zich niet met de WMO. Echter ook de finale besluitvorming in de gemeenteraad acht de commissie niet in overeenstemming met de WMO en onzorgvuldig tegenover de GMR en in ieder geval de MR van de Prins Bernhardschool. Weliswaar komt de gemeenteraad in deze de uiteindelijke beslissingsbevoegdheid toe maar de gemeenteraad dient zich te realiseren dat op het moment van de finale besluitvorming reeds een lang medezeggenschapstraject is doorlopen en dat in dat traject door het bevoegd gezag een standpunt is ingenomen dat voortbouwt op en zijn grondslag vindt in de voorstellen van de ingestelde werkgroep. Voorts is van belang dat de GMR in meerderheid een

positief advies over dat standpunt heeft uitgebracht, terwijl de adviezen van de betrokken MR'en het bevoegd gezag geen aanleiding gaven zijn standpunt te wijzigen.

Tevens komt betekenis toe aan het feit dat door het bevoegd gezag de meest betrokken gemeenteraadscommissie voortdurend op de hoogte is gehouden van de stand van zaken. De commissie heeft moeten vaststellen dat van de zijde van de gemeenteraad tussentijds geen enkel signaal is gegeven dat de gemeenteraad over de te nemen beslissing wezenlijk anders dacht dan het bevoegd gezag. Alsdan behoort uitgangspunt te zijn dat de gemeenteraad - tenzij er sprake is van nieuwe feiten of omstandigheden - slechts dan afwijkt van de uitkomsten van het afgelegde medezeggenschapstraject indien zwaarwegende argumenten daartoe nopen. Het bevoegd gezag heeft zich op nieuwe feiten en omstandigheden niet beroepen en de commissie heeft vastgesteld dat daarvan ook geen sprake is geweest.

Het bevoegd gezag heeft aangegeven dat het een kwestie van "wikken en wegen" is geweest en dat uiteindelijk de weging anders is uitgevallen. Gelet op de stukken acht de commissie die zienswijze van het bevoegd gezag juist, maar dan is ook de conclusie onontkoombaar dat geen sprake is geweest van zwaarwegende argumenten die nopen tot afwijking van de uitkomsten van het medezeggenschapstraject.

De commissie constateert voorts dat het bevoegd gezag de MR inzicht verschaft heeft in de door hem gemaakte keuze niet de Prins Bernardschool doch de Hoogenwegschool in stand te houden. Hoewel de beweegredenen niet expliciet in het schrijven d.d. 4 mei 1995 van het bevoegd gezag aan de MR zijn verwoord, concludeert de commissie dat de MR door middel van het aan hem uitgereikte aangepaste raadsvoorstel en het op 18 april 1995 met het bevoegd gezag gevoerde overleg van die motivering op de hoogte is gebracht. Naar het oordeel van de commissie heeft het bevoegd gezag daarmee zijn motivering om het advies van de MR niet te volgen naar de MR kenbaar gemaakt.

Daarentegen concludeert de commissie dat het bevoegd gezag niet heeft aangetoond dat die kenbaar gemaakte motivering deugdelijk is. De commissie constateert dat het voornemen van het bevoegd gezag om de Prins Bernardschool in stand te houden met name is gebaseerd op het uitgangspunt een evenwichtige spreiding van voorzieningen van openbaar onderwijs te realiseren binnen het grondgebied van de gemeente, alsmede op de gedachte dat deze school voldoende bestaansrecht zou hebben. De gemeenteraad heeft - zonder dat er sprake is van nieuwe feiten en/of nieuwe omstandigheden - deze motieven laten vallen en vervolgens gebruikt ter onderbouwing van zijn besluit de Hoogenwegschool als zelfstandige school in stand te houden. Niet is aangetoond waarom de argumenten die pleitten voor instandhouding van de Prins Bernardschool binnen zo'n kort tijdsbestek niet meer valide zijn. Ook ten aanzien van de in de raadsvergadering van 26 april 1995 genoemde argumenten, zoals de omvang van de weglek, de leefbaarheid van de kern Hoogenweg en het achterland van deze kern, die deel uitmaken van de motivering die aan de aanpassing van het voorgenomen besluit ten grondslag ligt, geldt dat het bevoegd gezag niet heeft aangetoond waarom deze al geruime tijd bekende gegevens en feiten thans anders gewaardeerd zouden moeten worden. Voorts heeft de gemeenteraad in zijn besluit d.d. 14 juni 1995 het niet volgen van het advies van de MR om de Prins Bernardschool in stand te houden gemotiveerd door twijfel uit te spreken of deze school de norm van 63 leerlingen zal halen. Deze motivering acht de commissie niet deugdelijk daar de gemeenteraad expliciet besloten heeft het systeem van de gemiddelde schoolgrootte toe te passen, waarvan een essentieel kenmerk is dat met behulp van deze systematiek scholen onder de norm in stand kunnen worden blijven gehouden. Voorts strookt deze twijfel niet met het kortelings door het bevoegd gezag geformuleerde uitgangspunt dat de Prins Bernardschool voldoende bestaansrecht zou hebben.

Zoals de commissie meermalen ten aanzien van besluiten tot fusie heeft overwogen, behoren - ook in het geval van opheffing van de school - tegelijkertijd met of eerder dan het besluit tot opheffing, voorgenomen besluiten over de uitwerking van allerlei gevolgen van de opheffing - althans op hoofdlijnen - aan de MR van de betrokken school te worden voorgelegd. De commissie acht dit juist teneinde een MR in de gelegenheid te stellen om aan de hand van de in kaart gebrachte gevolgen zich een zo goed mogelijk oordeel te kunnen vormen over de voorgenomen opheffing van de school. De commissie constateert dat het bevoegd gezag tegelijkertijd met het voorstel van 4 mei 1995 tot opheffing van de school geen voorstel tot regeling van de gevolgen van de opheffing van de school voor het personeel c.q. voor de ouders/leerlingen - zoals omschreven in de artikelen 8 en 9, aanhef en onder a, WMO 1992 ter instemming heeft voorgelegd aan respectievelijk de personeels- en ouder/leerlingengeleding van de MR. Op grond hiervan concludeert de commissie dat het bevoegd gezag onzorgvuldig gehandeld heeft ten opzichte van de MR. Het feit dat het bevoegd gezag zich

naderhand heeft ingezet om het personeel van de Prins Bernhardschool elders te plaatsen laat de conclusie onverlet dat het bevoegd gezag jegens de MR onzorgvuldig heeft gehandeld door deze raad geen voorstel inzake de regeling van de gevolgen van de opheffing voor te leggen.

De commissie acht de aard van de geconstateerde gebreken van zodanig gewicht, dat - mede gelet op de mate waarin de belangen van de school worden geschaad door het niet volgen van het advies, - de commissie van oordeel is dat het betrokken besluit van de gemeenteraad van 14 juni 1995 niet in stand kan blijven.

De commissie heeft kennis genomen van de mededeling van het bevoegd gezag dat, in het geval de commissie uitspreekt dat het betrokken besluit niet in stand kan blijven, de gemeenteraad - na intrekking van het raadsbesluit d.d. 14 juni 1995 - naar verwachting geen nieuw besluit betreffende de schaalvergroting binnen het openbaar basisonderwijs zal nemen in welk geval zowel de Prins Bernhardschool als de Hoogenwegschool moeten sluiten. De commissie heeft dit gegeven niet bij het vaststellen van haar eindoordeel betrokken en acht het ook niet juist dit te doen. Het gaat hier niet om een situatie dat het genomen besluit, waarvan de commissie op zichzelf van oordeel is, dat het niet in stand behoort te blijven, reeds min of meer onomkeerbare gevolgen heeft. Zij overweegt voorts dat dit aspect buiten het toetsingskader van een adviesgeschil valt. Bij dit geschil kan conform artikel 22, derde lid, WMO 1992 een geschillencommissie slechts de rechtmatigheid van het handelen van het bevoegd gezag jegens de MR beoordelen. Het is aan het bevoegd gezag om zich te beraden over de gevolgen van de beslissing van de commissie. De vraag of het redelijk is in een bepaalde situatie geen besluit te nemen, is een bestuurlijke keuze. De verantwoordelijkheid daarvoor en de mogelijk daaruit voortvloeiende gevolgen komen voor rekening van het gemeentebestuur. De commissie zou overigens in het licht van de voorgeschiedenis en met name gelet op de in het besluitvormingsproces onderschreven uitgangspunten het onbegrijpelijk achten dat het gemeentebestuur zich passief zal opstellen en het door het bevoegd gezag gestelde en de door niemand gewilde gevolgen aanvaardt.

Concluderende:

dat het bevoegd gezag bij het niet volgen van het advies van de MR met betrekking tot het besluit tot opheffing van de Prins Bernhardschool

- in strijd gehandeld heeft met het bepaalde bij of krachtens de WMO 1992 of met het medezeggenschapsreglement;
- onvoldoende gemotiveerd heeft waarom is afgeweken van het advies van de MR;
- onzorgvuldig gehandeld heeft ten opzichte van de MR.

stelt bindend vast dat het besluit van de gemeenteraad van 14 juni 1995 niet in stand kan blijven en dat dit besluit vóór 1 augustus 1995 dient te worden ingetrokken.

Amersfoort, 5 juli 1995

Drs M.R. Backer, adjunct-secretaris

Mr. B.K. Olivier, de voorzitter